

Sygn. akt V KZ 13/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

ww sprawie **S. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 18 kwietnia 2018 r.,
zażalenia obrońcy skazanego,

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 31 stycznia 2018 r., sygn. akt XVII Ka .../17

w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie
uzasadnienia wyroku

postanowił:

**uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi
Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

S. K. wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 12 maja 2017 r. został skazany za trzy przestępstwa, za które wymierzono mu kary jednostkowe oraz orzeczono karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez prokuratora oraz obrońcę oskarżonego, Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 3 października 2017 r., sygn. akt XVII Ka .../17, zmienił zaskarżony wyrok i podwyższył jedną z kar jednostkowych oraz karę łączną do 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na rozprawie apelacyjnej skazany był reprezentowany przez wyznaczonego z wyboru obrońcę, sam zaś nie stawił się będąc prawidłowo zawiadomiony o jej terminie, nie wnosił o doprowadzenie go na rozprawę. S. K. pismem z dnia 8 listopada 2017 r. (k. 526, t. III) wniósł o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądowi odwoławczego.

Zaskarżonym postanowieniem, Sąd Okręgowy odmówił skazanemu przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia.

Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca skazanego podnosząc zarzuty:

1. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez nieprawidłowe przyjęcie przez Sąd, że iż w niniejszej sprawie winę za niewniesienie w terminie przedmiotowego wniosku ponosi skazany, jako że podjęcie próby kontaktu z obrońcą, było warunkiem wystarczającym do złożenia, iż mógł on także skontaktować się z Sądem odwoławczym celem uzyskania informacji o treści rozstrzygnięcia w sprawie i wniesienia we własnym imieniu wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku;

2. obrazy przepisów postępowania karnego, tj. art. 126 § 1 k.p.k., mającą wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, poprzez uznanie, że niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn zależnych od skazanego, pomimo iż jedną z przesłanek merytorycznych uzasadniających przywrócenie terminu jest wykazanie, iż niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z winy obrońcy.

Skarżący podnosząc te zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie skazanemu terminu do wystąpienia z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku, obrońca wniósł także o uwzględnienie wniosku w całości bez przekazywania sprawy do Sądu II instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenia obrońcy jest zasadne.

Analiza akt wskazuje, że S. K. został prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy apelacyjnej i jako pozbawiony wolności nie wnosił o doprowadzenie go na jej termin (k. 504, t. III). Z protokołu rozprawy apelacyjnej z dnia 29 września 2017 r. wynika natomiast, że był na niej obecny obrońcę z wyboru oskarżonego (k. 513, t. III). Po rozpoznaniu sprawy Sąd odroczył ogłoszenie wyroku do 3 października 2017 r., na który to termin nie stawił się obrońca oskarżonego, ani też oskarżony nie został doprowadzony, nie złożyli też oni w ustawowym terminie 7 dni wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 3 października 2017 r., sygn. akt XVII Ka .../17.

Skazany w dniu 8 listopada 2017 r. wniósł o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, w którym wskazał, iż do 7 listopada 2017 r. nie miał informacji o wydanym wobec niego wyroku (k.526, 527v, t. III). Podkreślił również, że jako osoba nie znająca przepisów prawa zaufał w zupełności swojemu obrońcy, który *sprawę „zawalił”*. W piśmie będącym odpowiedzią na wezwanie go do uzupełnienia braków formalnych wniosku wskazał nadto, że wcześniej nie mógł skontaktować się ze swoim obrońcą, a dowiedziawszy się o wydaniu wyroku w jego sprawie, złożył skargę na czynności swojego adwokata do Okręgowej Rady Adwokackiej w P.(k. 535, t. III).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie już podnoszono, że korzystanie w postępowaniu przez skazanego z pomocy obrońcy ma niewątpliwy wpływ na ocenę jego sytuacji. Przyjmuje się bowiem, że zawinione niedotrzymanie terminu zawitego przez obrońcę jest przyczyną niezależną od oskarżonego, uzasadniającą przywrócenie mu tego terminu. Podkreśla się również, że nieuprawnionym jest zakładanie, że oskarżony niejako nie licząc na dokonanie odpowiednich czynności procesowych przez swego obrońcę, powinien je podejmować sam z zachowaniem stosownych terminów. Z przepisu art. 86 § 2 k.p.k. wynika bowiem jedynie, że działania obrońcy nie wyłączają działań samego oskarżonego, nie zaś, że oskarżony jest zobligowany do działania zawsze samodzielnie i niezależnie od działań swego procesowego zastępcy. Stanowisko przeciwne byłoby sprzeczne z istotą instytucji obrońcy, opierającej się na zaufaniu osoby reprezentowanej do jej procesowego przedstawiciela (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2015 r., III KZ 31/15, LEX nr 1734691, z dnia 10 stycznia 2000 r., IV KKN 32/99, LEX nr 39913 i z dnia 9 sierpnia 2017 r., II KZ 18/17, LEX nr 2342168).

Jak wynika natomiast z treści zaskarżonego postanowienia, zarówno okoliczności sprawy jak i utrwalone w tym zakresie orzecznictwo, nie były w ogóle przedmiotem analizy i oceny Sądu Okręgowego w P. Konieczne jest więc zapoznania się przez Sąd ze stanowiskiem obrońcy, a także wyjaśnienie czy faktycznie została i z jakiego powodu przez skazanego złożona skarga na czynności adwokata K. C. i dopiero wówczas ocenić, czy w zaistniałej sprawie

niedotrzymanie przez S. K. terminu do dokonania czynności wskazanej w art. 126 § 1 k.p.k. nastąpiło z przyczyn od niego tylko samego zależnych.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

kc